

LEGENDY

SLAVNÉ SPORTOVNÍ OKAMŽIKY

KOMIKS

Legendy: slavné sportovní okamžiky

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.xyz.cz
www.albatrosmedia.cz

Pavel Kovář
Legendy: slavné sportovní okamžiky – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

JAK TO CELÉ VZNIKLO ANEB CESTA K LEGENDÁM

2017

MĚLO BY TO BÝT NĚCO JEDINEČNÉHO...

KOMIKSEM ZOBRAZIT OSUDY NEJVĚTŠÍCH LEGEND NAŠEHO SPORTU...

TEĎ JEN NAJÍT TY NEJLEPŠÍ AUTORY

KÁŽDÁ OSOBNOST JE NA SAMOSTATNOU KNIHU. BUDE BOJ SE TÍM PROKOUSAT, ALE JE TO VÝZVA!

VŽDYCKY JSEM CHTĚL KRESLIT HRDINSKÉ KOMIKSY... BATMAN, SUPERMAN BYLI MOJI DĚTŠTÍ HRDINOVÉ.

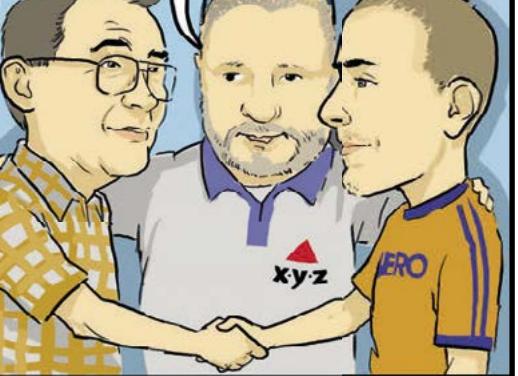
TOHLE BUDOU ČEŠTÍ AVENGERS. DEJME SE DO TOHO, VĚŘIM VÁM!!!

PAVEL KOVÁŘ, NOVINÁŘ PÍŠÍCÍ O SPORTU

PETR VYORAL, KRESLÍŘ

DETEKTIVNÍ NOVINÁŘINA

JEŠTĚ MUSÍM ZAJÍT DO ARCHIVU...

V KNIHOVNĚ SI OSKENUJU TEN ČLÁNEK Z NOVIN...

2018 TELEFONÁTY PRAHA - BESKYDY

ZKUSÍM ZAVOLAT JEŠTĚ ŽELEZNĚMU, AŽ MI ŘEKNE, JAK TO BYLO S TÍM JEHO ZRANĚNÍM V TOM DEVADEŠÁTÉM OSMÝM.

OK, ZATÍM TĚDY NASTUDUJU ANATOMII HODU OŠTĚPEM, AŽ VÍM ZAPOJENÍ SVALŮ.

2019 HOTOVO!

POSLEDNÍ ÚPRAVY A KOREKTURY JSOU HOTOVY!

POSTSKRIPTUM

BYLO TO NÁROČNÉ, ALE STÁLO TO ZA TO.

SNAD SE TO ČTENÁŘŮM BUDE LÍBIT...

A TO JEŠTĚ NEVÍTE, ŽE UŽ PŘEMÝŠLÍM O DRUHÉM DÍLE...

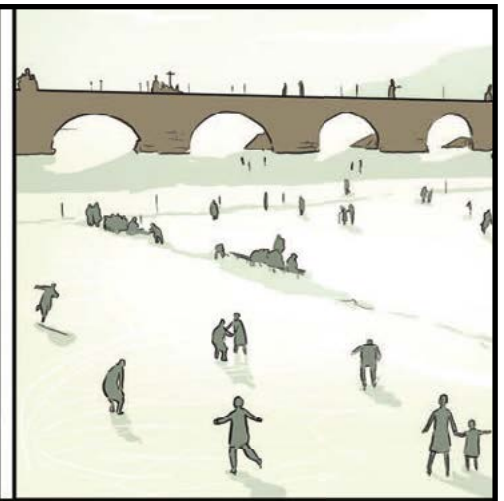
JEŠTĚ UPRAVIT TU OBÁLKU, AŽ TO SPORTOVNÍ FANDOVÉ NEPŘEHLEDNOU!

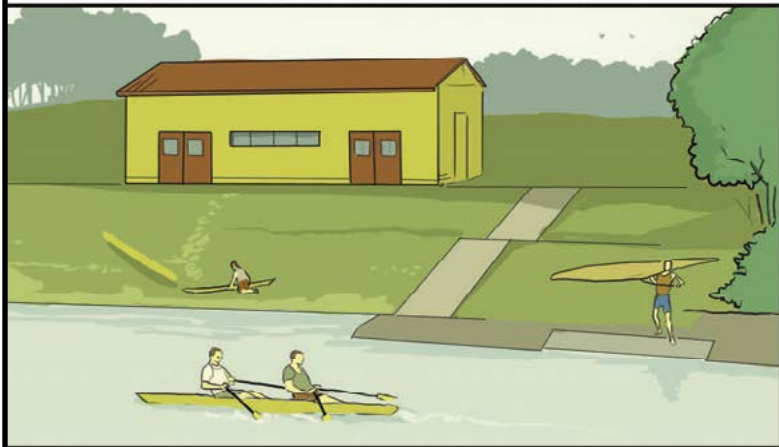
PRAOTEC ČESKÉHO SPORTU JOSEF RÖSSLER-OŘOVSKÝ

(29. ČERVNA 1869, PRAHA – 17. LEDNA 1933, PRAHA)

BRATŘI JOSEF A KAREL RÖSSLEROVÉ V JINOŠTVÍ NÁRUŽIVĚ SPORTOVALI

OBAM SPLNILI VELKOU ZKOUŠKU Z PLAVÁNÍ!

SPORTOVÁNÍ ZAJÍMÁ JOSEFA MNOHEM VÍČ NEŽ STUDIUM. PROTO PŘEJDE Z GYMNASIA NA OBCHODNÍ AKADEMII.

OTEC RÖSSLER, OBCHODNÍK

KDYŽ VYHRÁVÁM ZÁVODY, MÉ JMÉNO JE PAK V NOVINÁCH. PROFESORŮM VE ŠKOLE TO VADÍ. PRŮ NESTUDUJI...

A TAK JSEM SI VYMYSLEL PSEUDONYM. ROSS JE NĚMECKY KŮŇ NEBO OŘ. TUDÍŽ SE PŘI SPORTOVÁNÍ NEBUDU JMENOVAT RÖSSLER, ALE ČESKY - PODLE OŘE... BUDU OŘOVSKÝ!

VÝBORNĚ, BRATŘE!

ZATÍMCO SE RODIČE RADILI, JOSEF SEZNÁMIL O DVA ROKY MLADŠÍHO BRATRA KARLA SE SVÝM NOVÝM NÁPADEM...

OBJEDNÁVÁM U FIRMY V HLAVNÍM MĚSTĚ NORSKÉHO KRÁLOVSTVÍ NOVÉ BRUSLE A DVA PÁRY SKI, O KTERÝCH JSME NEDÁVNO ČETLI V MAGAZÍNU „ÜBER LAND UND MEER“ ...

SKI JSOU TA DŘEVĚNÁ PRKÝNKA, NA NICHŽ POLÁRNÍCI UHÁNĚJÍ SNĚHOVÝMI VÁNICEMI?!

POŠTÁCI DORUČILI RÖSSLEROVI MLADŠÍMU ZÁHADNÝ BALÍK Z NORSKA.

JĚMINKU, JAK ZNAMENITĚ TO JEZDÍ!

JOSEF

RODIČE JOSEFA A KARLA

KLOUŽE TO LÍP NEŽ BRUSLE NA LEDĚ!

KAREL

5. LEDEN 1887, PRAHA, JINDŘIŠKÁ ULICE A VÁCLAVSKÉ NÁMĚSTÍ, PRVNÍ LYŽAŘSKÉ STOPY V ZEMÍCH KORUNY ČESKÉ

OD ROZESTAVĚNÉ BUDOVY NÁRODNÍHO MUZEA NA HORNÍM KONCI VÁCLAVSKÉHO NÁMĚSTÍ JSME S BUŠÍCÍMI SRDCI - BRATR KAREL A JÁ - SJELI AŽ NA MŮSTEK. BYLO TICHO, MRZLO, SNĚŽILO, NA CESTU NÁM SVÍTILY JEN PLYNOVÉ LAMPY...

NAUZDORY NĚKOLIKA PÁDŮM ÚŽASNÝ ZÁŽITEK!

JÁ, BRATR A PĚT ČLENŮ BRUSLAŘSKÉHO KLUBU JSME SI NÁSLEDUJÍCÍHO DNE, V NEDĚLI, VYKRAČOVALI V BÍLÝCH SWEATRECH NA LETNOU. TO BYLO NĚCO PRO PRAŽANY. „KAM S TĚMI KLACKY?“, „TO JDOU SEKAT LED?“, „TO JSOU NÁKÝ BLÁZNI!“ NEJEDEN OBČAN SI ULEVL. ZA VESELÉ NÁLADY SJÍZDĚLI JSME MALÉ SVAHY, TOČILI A PŘEŠLADOVALI JAKO NA BRUSLÍCH, NAPSAL JOSEF RÖSSLER POZDĚJI DO ROČENKY ČESKÉHO SKI KLUBU, KTERÝ V ROCE 1887 ZALOŽIL.

PRAHA, 1891

JAKO VOJÁK JSEM V ALPÁCH VYHRÁVAL RYCHLOBRUSLAŘSKÉ ZÁVODY A V LÉTĚ NA MOŘI HOĎOVAL JACHTINGU... DOUFÁM, ŽE V ZÁPADNÍ EVROPĚ BUDU ROVNĚŽ SPORTOVAT.

JOSEF SE PO VOJENSKÉ SLUŽBĚ V TERSTU VRÁTIL DO PRAHY. ODTUD HO VŠAK OTEC VYSLAL NA ZKUŠENOU DO SVĚTA, ABY U PARTNERŮ FIRMY RÖSSLER ZISKÁVAL ZKUŠENOSTI.

NĚMECKO, FRANCIE, ANGLIE 1892-1893

PO SPLNĚNÍ PRACOVNÍCH POVINNOSTÍ BYLO MOŽNÉ SPORTOVAT. V PARIŽI JSEM HRÁL FOTBAL ZA TÝM ANGLIČANŮ, KTERÍ TAM ŽILI, A V ANGLICKÉM FULHAMU JSEM NASTUPOVAL ZA MÍSTNÍ AMATÉRY. V ANGLII MI JEŠTĚ UČAROVAL TENIS...

PRAHA, 1893

PO NÁVRATU DOMŮ JSEM ZALOŽIL 1. ČESKÝ LAWN-TENNIS KLUB.

PRAHA, 1893

NA POLOOSTROVĚ POD VYŠEHRADEM VZNIKÁ ČESKÝ YACHT KLUB. ZAKLÁDÁM JEJ Z VESLAŘŮ VK BLESK, Z TĚCH, KTERÍ RADĚJÍ CHTĚJÍ PLOUT S POMOCÍ VĚTRU, A PROTO TUHLE BUDOVOU POSTAVILI. HODNĚ ÚSPĚCHŮ, PŘÁTELE JACHTAŘI!

PRAHA, 1894

PŘÁTELE, ZAKLÁDÁME NOVÝ SPOLEK VESLAŘŮ - ČESKÝ SCULLING CERCLE! JE MI CTÍ, ŽE MOHU BÝT JEHO PŘEDSEDOU...

ČESKÝ SCULLING CERCLE

SCULL = ANGLICKY VESLOVAT, SKULER = VESLAŘ

PRAHA - KRKONOŠE A ZPĚT, CESTY SKI KLUBU

V ROČENCE ČESKÉHO SKI KLUBU RÖSSLER-OŘOVSKÝ NAPSAL: NA KONCI STOLETÍ NEBYLO ANGLICKÝCH SOBOT, PRÁCE O SOBOTÁCH KONČILA V SEDM VEČER. A TAK JEZDILI ČLENOVÉ NAŠEHO KLUBU Z PRAHY PŘED PŮLNOCÍ. V JILEMNICI JSME BYLI KOLEM ŠESTĚ V NEDĚLI RÁNO, PAK POSNÍDALI A JEŠTĚ ZA TMY VYRAZILI DO HOR... DO PRAHY JSME SE VRACELI NOČNÍM VLAKEM Z NEDĚLE NA PONDĚLÍ...

SPARTA - SLAVIA, ÚPLNĚ PRVNÍ ZÁPAS NEJSLAVNĚJŠÍCH ČESKÝCH KLUBŮ, 29. BŘEZNA 1896, PRAHA-CÍSAŘSKÁ LOUKA

GÓL VSTŘELENÝ SPARTANY ROZHODČÍ RÖSSLER NA HŘIŠTI UZNAL JAKO REGULÉRNÍ, ALE PO ZÁPASE SVŮJ VERDIKT ZMĚNIL - GÓL ODVOLAL! HRÁČŮ SPARTY SE TAKOVÉ ROZHODNUTÍ DOTKLO A NA PROTEST Z TURNAJE ODSTOUPILI.

RÖSSLER

A TAK SE MEZI OBĚMA KLUBY ZRODILA VELKÁ A DODNES TRVAJÍCÍ RIVALITA...

PRAHA, 18. KVĚTNA 1899, ZALOŽENÍ ČESKÉHO VÝBORU PRO HRY OLYMPIJSKÉ

KRKOŇOŠE, POČÁTEK 20. STOLETÍ

KAŽDÉ SPORTOVNÍ ODVĚTVĚ BUDE MÍT V OLYMPIJSKÉM VÝBORU ZASTOUPENÍ. NAŠLI JSME KONEČNĚ SPOLEČNOU ŘEČ.

LOŇSKÝ VZNIK ČESKÉ AMATÉRSKÉ ATHLETICKÉ UNIE NÁM POMOHL. MŮŽEME SE TĚŠIT NA START ČECHŮ V PARIŽI 1900!

RÖSSLER ZAVEDL NA HORSKÝCH BUDÁCH STANIČNÍ KNIHY, KTERÉ OBSAHOVALY ZPRÁVY I OBRÁZKY O HORSKÝCH TRASÁCH, POČASÍ I ŽIVOTĚ ČESKÉHO SKI KLUBU.

PŘEDSEDOU NOVĚ VZNIKLÉHO VÝBORU SE STAL STŘEDOŠKOLSKÝ PROFESOR JIŘÍ GUTH A PRVNÍM ZAPISOVATELEM JOSEF RÖSSLER-OŘOVSKÝ.

MALŠE, 1908 S DCEROU MARIÍ SJÍŽDÍME JIHOČESKOU ŘÍČKU. DO ROKU 1914 JSEM POZNAL VŠECHNY ČESKÉ TOKY.

RÖSSLERA NATOLIK OKOUZLILA VODA, ŽE ZALOŽIL ODDÍL VODNÍCH SKAUTŮ (1912) A ČESKÝ SVAZ KANOISTŮ A VODNÍCH TURISTŮ (1913).

PŘI POBYTU V ANGLII JSEM POZNAL MODERNÍ METODY VÝCHOVY MLÁDEŽE, NYNÍ JE ZAVÁDÍME I U NÁS, MĚJME Z TOHO RADOST!

SDÍLÍM NADŠENÍ Z POČÁTKŮ ČESKÝCH SKAUTŮ A ZE VŠECH SIL JIM BUDU POMÁHAT.

VZNIK SKAUTSKÉHO HNUTÍ 1914

RÖSSLER A UČITEL ANTONÍN SVOJSÍK ZALOŽILI 15. ČERVNA 1914 SPOLEK ZVANÝ JUNÁK - ČESKÝ SKAUT. SVOJSÍK SE STAL NÁČELNÍKEM, RÖSSLER STAROSTOU.

PO VZNIKU ČESKOSLOVENSKÉ REPUBLIKY POSLAL RÖSSLER SKAUTY NA HLÍDKY PŘED DŮLEŽITÉ BUDOVY STÁTNÍ SPRÁVY.

KONGRES MEZINÁRODNÍHO OLYMPIJSKÉHO VÝBORU, ČERVEN 1925, PRAHA, TYRŠŮV DŮM

USPOŘÁDAT ZIMNÍ OLYMPIJSKÉ HRY V KRKOŇOŠSKÉ JILEMNICI JSEM NAVRHOVAL JIŽ PŘED LETY. MŮJ NÁVRH VŠAK NEPROŠEL... KDYŽ JSEM NYNÍ NAVRHL, ABY LOŇSKÝ TÝDEN ZIMNÍCH SPORTŮ V CHAMONIX BYL DODATEČNĚ UZNÁN JAKO PRVNÍ ZIMNÍ OLYMPIJSKÉ HRY, BYLO TO SCHVÁLENO. ZA TO VÁM, PŘÁTELÉ, Z CELÉHO SRDCE DĚKUJI!

VYNIKAJÍCÍ IDEA! GRATULUJI KOLEGOVI RÖSSLEROVI.

MLADÁ ČESKOSLOVENSKÁ REPUBLIKA, NOVÝ STÁT VE STŘEDU EVROPY, SE UKAZUJE V NEJLEPŠÍM SVĚTLE.

GUTH-JARKOVSKÝ

PŘESVĚDČIL NĚMCE O SAMOSTATNÉM ČESKÉM KRÁLOVSTVÍ

Tvrdit o Josefu Rösslerovi-Ořovském, že je praotcem českého sportu, není přehnané. Výstižně ho však lze charakterizovat i anglickým výrazem all round sportsman – neboli všesportovec. Byl totiž atletem, veslařem, bruslařem, plavcem, lyžařem, šermířem, tenistou, jachtařem, fotbalistou i vodákem... Všechna tahle odvětví ovládal a v mnohých vynikal.

Proto se roku 1896 podílel na založení Českého výboru pro hry olympijské. Stalo se tak v restauraci U Černého koně na rohu Voršilské ulice a Ferdinandovy třídy, dnes Národní. Jako vlastenci mu při každé příležitosti šlo o emancipaci českého národa v Rakousko-Uhersku. Důkaz o tom podává například článek sekretáře Svazu lyžařů Vítězslava Pavlouska z roku 1908:

„Němci na jednom z kongresů mezinárodní federace lyžecké opět popírali českou samostatnost. Ukázali jsme jim překlad z Palackého, že stavové čeští svobodnou volbou povolali Habsburky na královský trůn český. Tvrdili jsme, že máme svůj sněm. Když ani poté Němci nepřestávali, vytáhl Rössler z kapsy hrst korun a ukázal na nich nápis „Franciscus Josephus, imperator Austriae, rex Bohemiae, Hungariae etc.“. A pak už věřili v samostatnost Království českého! Deset let před tím, než jsme ji v roce 1918 opět získali...”

Pavlousek chválil Rösslera i za jeho diplomatickou obratnost: „Při jednáních v zákulisí držel krok i s největšími milovníky truňku, neboť pil občas z cizí prázdné sklenky, anebo truňkem nepozorovaně zaléval květiny na příhodných místech kolem sebe... I proto na kongresech získával odpůrce na svou stranu! Navíc ovládal němčinu, angličtinu, francouzštinu, italštinu i ruštinu. Domluvil se také srbochorvatsky, polsky, norsky a švédsky!”

Koncem dvacátých let minulého století došlo v olympijském hnutí ke generačnímu střetu. Mladí funkcionáři – jak to bývá obvyklé – tvrdili o těch dříve narozených, že jsou staří a nové době již nestačí. Šedesátiletý Rössler se tak necítil, ale po kampani, jež probíhala v tisku, byl natolik znechucen, že se v roce 1929 všech funkcí vzdal.

Tehdy se také neblaze projevilo jeho sportovní bouřliváctví z mládí, kdy na jaře jako první vyplouval v lodi a na začátku zimy první vyrážel na lyžích. Navíc se k nashromážděným zdravotním potížím přidala ještě bolestivá pakostnice... Když se však se zdravotními potížemi vyrovnal, napsal půl roku před smrtí svým nástupcům v Československém olympijském výboru smířlivý dopis s blahopřáním k úspěchu na olympiádě v Los Angeles.

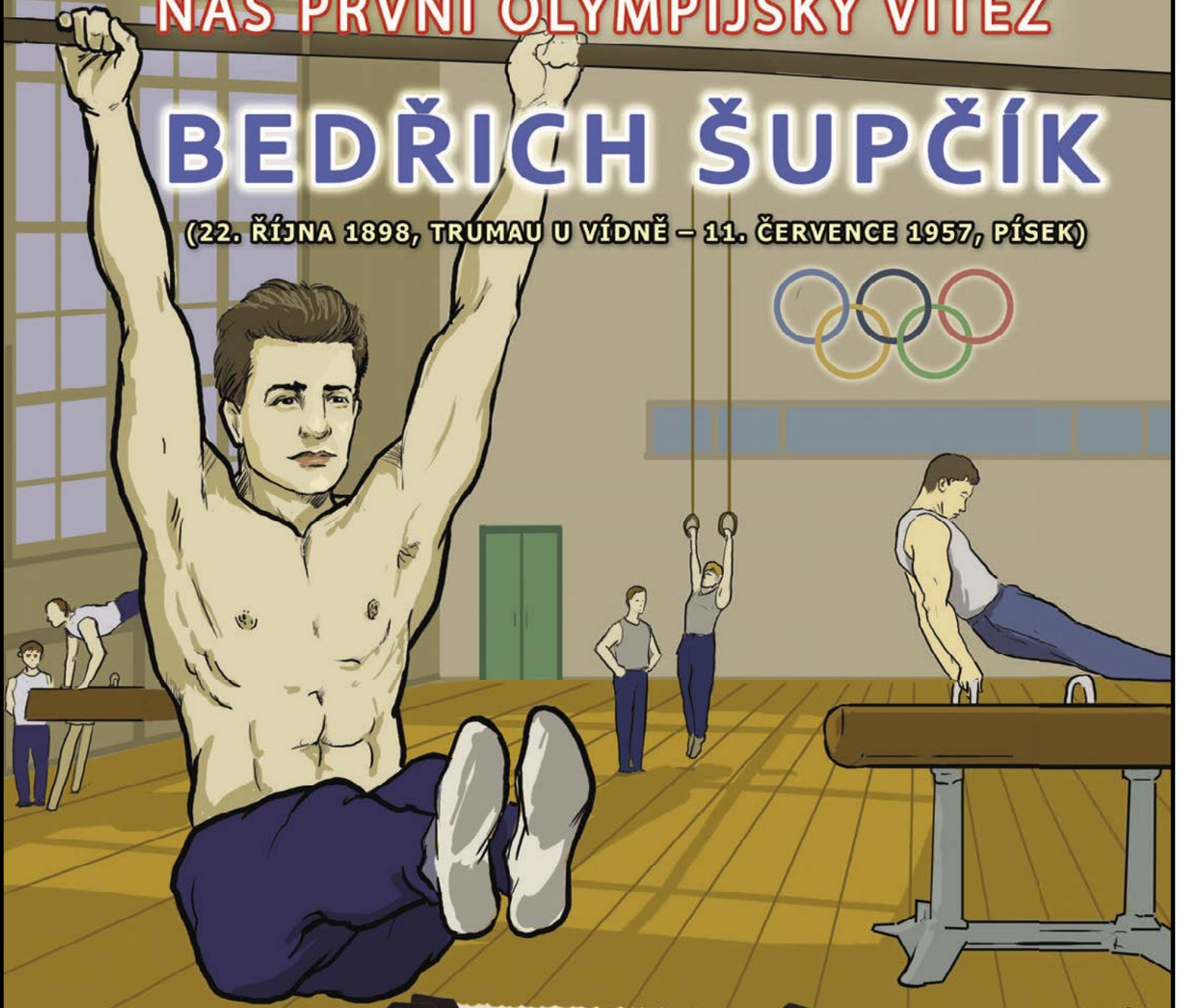
Zemřel jako třiašedesátiletý 17. ledna 1933 v podolském sanatoriu, na dohled od břehů Vltavy, klubovny VK Blesk, Yacht klubu a Císařské louky, na níž soutočoval první fotbalové zápasy. Pohřben je na Vyšehradě v blízkém sousedství Karla Čapka, Olgy Scheinpflugové a Mikoláše Alše.

NÁŠ PRVNÍ OLYMPIJSKÝ VÍTĚZ

BEDŘICH ŠUPČÍK

(22. ŘÍJNA 1898, TRUMAU U VÍDNĚ – 11. ČERVENCE 1957, PÍSEK)

DĚTSTVÍ (1898–1912)

OBEC KVASICE U KROMĚŘIŽE

SOKOL BRNO I

1920–1931

NADĚJNÝ DOROSTENEC

SOKOL KVASICE

OH 1924 PAŘÍŽ

NÁŠ PRVNÍ
OLYMPIJSKÝ
VÍTĚZ

VÍDEŇ 1912–1914

PRAHA
1931–1948

CVIČITEL, SPRÁVCE SOKOLOVNY

SOKOL KVASICE, LETNÍ CVIČIŠTĚ

SÍLY MÁŠ, CHLAPČE, NA ROZDÁVÁNÍ, VE VÍDNI SE VYUČÍŠ ŘEZNÍKEM. JE TAM DOST LIDÍ OD NÁS... PIŠ MI!

BRATŘE NÁČELNÍKU, BĚDA ŠUPČÍK JE DOBROSRDEČNÝ HOCH, SAMÝ SVAL! SVÝMI VÝKONY NÁS UVÁDÍ V ÚŽAS... NENÍ NIKOHO, KDO BY S NÍM VE CVIČENÍ MOHL ZÁPOLIT.

TETA SKALIČKOVÁ, OTCOVA SESTRA, MĚ VYCHOVALA JAKO VLASTNÍHO. NA NI A NA KVASICE NIKDY NEZAPOMENU...

BEDŘICHOVA MATKA TEREZIE (ZA SVOBODNA MAREŠCHOVÁ) POCHÁZELA Z RODINY VÍDEŇSKÝCH ČECHŮ, OTEC FRANTIŠEK ŠUPČÍK BYL KOČÍ. CHUDÁ RODINA MĚLA HODNĚ DĚTÍ, A PROTO BEDŘICH VYRŮSTAL U TETY NA MORAVĚ.

Meischerei Franz Sischka

VČERA MĚ PAN MISTR POCHVÁLIL, ŽE MÁM SÍLU I FORTEL...

VÁLKU JSEM BEZ ÚHONY PŘEŽIL.

V PRVNÍ SVĚTOVÉ VÁLCE BOJOVAL NA FRONTĚ V RUMUNSKU.

VRAĆÍM SE DO KVASIC, ALE UŽ SE NEMŮŽU DOČKAT, AŽ VYRAZÍM DO SVĚTA!

VÍTÁM TĚ, BEDŘICHU! BRATŘI ZE SOKOLA KVASICE TĚ NAŠÍ JEDNOTĚ DOPORUČILI.

BRNO MĚ PŘIJALO SKVĚLE! SOKOLOVÉ MI SEHNALI BYT A ZAMĚSTNÁNÍ.

TYRŠŮV DŮM V PRAZE

NEJLEPŠÍ CVIČENCI SOKOLA SE OD POČÁTKU ROKU 1924 SETKÁVALI DVAKRÁT MĚSÍČNĚ, VŽDY O VÍKENDECH. ČEŠI V PRAZE, MORAVANÉ V PŘEROVĚ. CHTĚLI SE CO NEJLÉPE PŘIPRAVIT NA PARIŽSKOU OLYMPIÁDU.

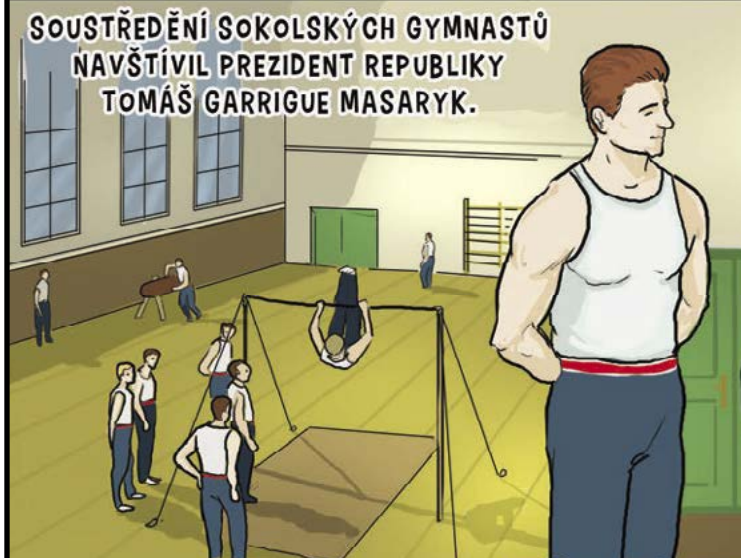

VĚC: POTVRZENÍ
VEDENÍ AKCIOVÉ
SPOLEČNOSTI POUŽÍVÁ
ZAMĚSTNÁNÍ JUMENEM
BEDŘICHU ŠUPÍK,
DOMOVNÍKŮ V SÍDLĚ NAŠÍ
BĚNSKÉ Pobočky
PĚTITÝPENNÍ NEPLAČENOU
DOVOLENÍ (CÍLÍ REZ
PŘI VYHODNĚNÍ NÁHRADY), A TO
V DOBĚ PŘED ODJEZDEM
NA OLYMPIJSKÉ HRU V PARIŽI.
V BRNĚ 10. ČERVENA 1924
PERSONÁLNÍ ŘEDITEL

V TYRŠOVĚ DOMĚ SE CVIČILO PĚT TÝDNŮ OD RÁNA DO VEČERA. NA POSILNĚNÍ SI KAŽDÝ Z DOMOVA PŘIVEZL KUS UZENÉHO MAŠA. DENNĚ JSME SI VAŘILI NĚKOLIK KONVIC ČERNÉ KÁVY...

SOUSTŘEDĚNÍ SOKOLSKÝCH GYMNAŠTŮ
NAVŠTÍVIL PREZIDENT REPUBLIKY
TOMÁŠ GARRIGUE MASARYK.

TOŽ CHLAPCI, PŘIŠEL JSEM VÁS PŘED CESTOU NA OLYMPIJSKÉ HRU POZDRAVIT... JÁ SÁM JSEM V MLÁDÍ NEMĚL PŘÍLEŽITOST KE SPORTOVÁNÍ. ALE POZDĚJI JSEM SOKOLOVAL, A DOPOSAVAD NENÍ DNE, ABYCH NESOKOLOVAL. NA SPORTU JE DOBRÉ, ŽE VYCHOVÁVÁ K ČESTNOSTI, U CHLAPCŮ REGULUJE VROZENOU I VYCHOVANOU RVAVOST.

STADE OLYMPIQUE COLOMBES PARIS

20. 7. 1924

ŠPLH NA SEDMIMETROVÉ LANU - POŘADÍ:

1. ŠUPČÍK (ČSR) 7,2 SEK.
2. SÉGUIN (FRANCIE) 7,4
- 3.-4. GUTTINGER (ŠVÝCARSKO)
A VÁCHA (ČSR), OBA 7,8

BING DONG

BEDŘICH VYHRAJE,
PROTOŽE JAKO JEDINÝ
ZE VŠECH GYMNASTŮ
PŘEHMATÁVÁ LANO
U HRUDNÍKU A RUČE
DOTAHUJE AŽ K PASU!

EMANUEL
LÖFFLER

NAHOŘE ZAZNĚL
ZVONEC, MAČKÁM
STOPKY!!

NEJLEPŠÍ ČAS!
SEDM SEKUND
A DVĚ DESETINY!

START

CÍL 7,2 sekundy

FRANTIŠEK ERBEN,
SOKOLSKÝ KRONIKÁŘ

ŠPLH NA SEDMIMETROVÉM LANU, POŘADÍ:

1. ŠUPČÍK (ČSR) 7,2 SEK., 2. SÉGUIN (FRANCIE) 7,4, 3.-4. GÜTTINGER (ŠVÝCARSKO) A VÁCHA (ČSR), OBA 7,8

DŘU SE NA HRAZDĚ, BRADLECH I KRUIČÍCH... PAK ZVLÁDNU TAK LEHKOU VĚC, JAKO JE ŠPLH, A JE Z TOHO TAKOVÁ SLÁVA?! UŽDYŤ JÁ TO TRÉNOVAL UŽ JAKO KLUK PŘI ŠPLHÁNÍ NA STROMY...

JIŘÍ STANISLAV
GUTH-JÁRKOVSKÝ

BEDŘICH ŠUPČÍK, ZLATÁ
MEDAILE ZA ŠPLH NA LANĚ
BEZ PŘÍRAZU

ROBERT PRAŽÁK, TŘI STŘÍBRNÉ
MEDAILE: VÍCEBOJ, BRADLA
A KRUHY, JAN KOUTNÝ,
STŘÍBRNÁ ZA PŘESKOK

LADISLAV VÁCHA, BRONZOVÁ
ZA KRUHY I ZA ŠPLH,
BEDŘICH ŠUPČÍK, BRONZOVÁ
ZA VÍCEBOJ,
BOHUMIL-MOŘKOVSKÝ,
BRONZOVÁ ZA PŘESKOK

V PARIŽI SOKOLOVÉ ZACHRÁNILI ČESKOSLOVENSKÉ VÝPRAVĚ REPUTACI.
Z DESETI MEDAILÍ JICH VYBOJOVALI DEVĚT. DESÁTOU MEDAILÍ BYL BRONZ
VZPĚRAČE BOHUMILA DURDIŠE.

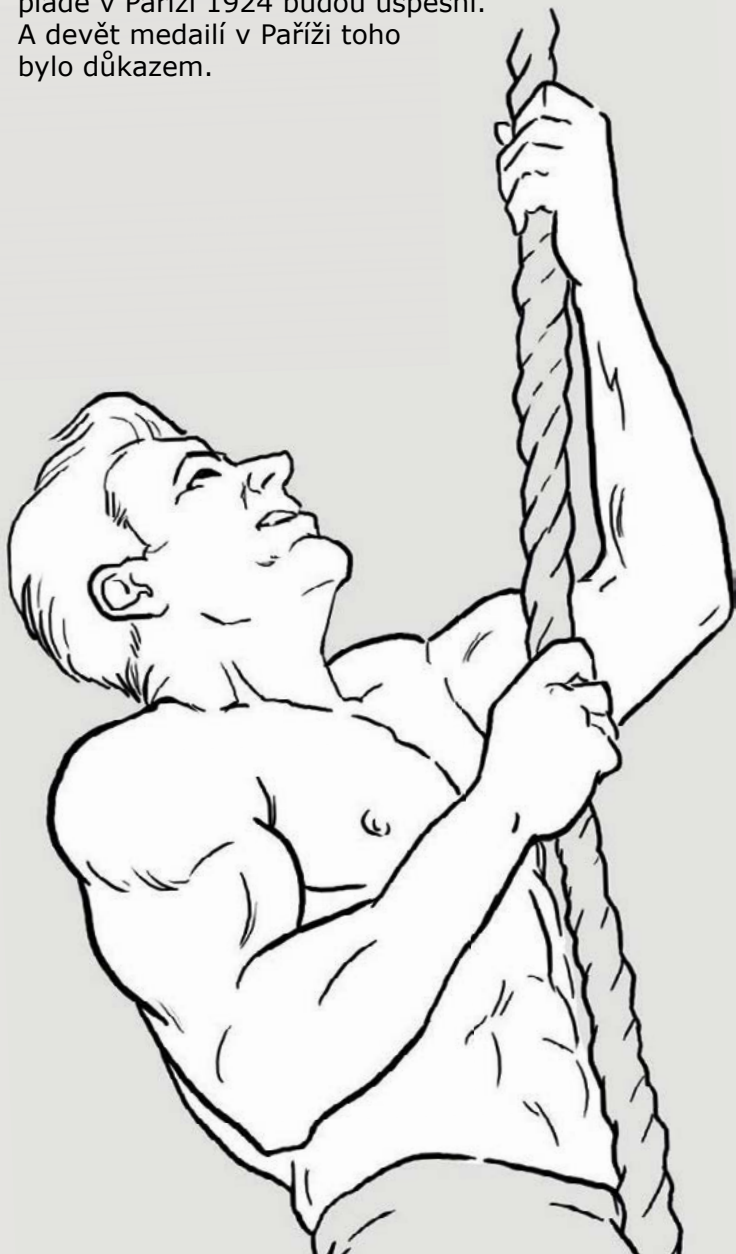
SMUTNÝ OSUD VESELÉHO SOKOLA

Bedřich Šupčík, vítěz soutěže ve šplhu na olympiádě 1924 v Paříži, se zapsal do dějin českého sportu jako první sportovec, jenž získal zlatou olympijskou medaili. Jeho životní příběh je od samého začátku plný zvrátů. To, že se narodil českým rodičům v obci nedaleko Vídně, není překvapující. V Rakousko-Uhersku žily a pracovaly tisíce našinců. Šupčíkovi byli chudí, měli hodně dětí, a proto byli nuceni dát Bedřicha v útlém věku do opatrování k jeho tetě v Kvasicích u Kroměříže. On si však na moravském venkově zvykl, chodil zde do školy i do Sokola, tetička říkala maminko a k rodičům se už nevrátil. Sokolské cvičení předurčilo celý jeho život, byť o tom sám dlouho neměl ponětí.

Získal devíti olympijských medailí našich gymnastů v Paříži včetně Šupčíkova zlata je velice zajímavý příběh. Sokolové totiž účast na olympijských hrách dlouho odmítali. Vadilo jim, jak opakovaně tvrdili, že „na nich jde pouze o honbu za rekordy a slávou, což směřuje k vysilujícímu a nesmyslnému tréninku“.

V roce 1920 však názor změnili a na olympiádu do Antverp gymnasty vyslali. Jednotlivci se bohužel neprosadili a družstvo skončilo čtvrté. Zklamání, které nastalo, je však vedlo k odhodlání, že na další olympiádě v Paříži 1924 budou úspěšní.

A devět medailí v Paříži toho bylo důkazem.

Šupčík cvičil i na olympijských hrách v Amsterdamu 1928, kde skončil čtvrtý na bradlech a šestý na hrazdě. Závod ve šplhu však v programu nebyl, takže zlatou medaili z Paříže obhajovat nemohl. Kariéru ukončil na mistrovství světa 1931 třetím místem na kruzích a pátým na bradlech. Poté se s rodinou přestěhoval z Brna do Prahy, do nuselské sokolovny, kde pracoval jako sokolník. Po ukončení kariéry vystupoval občas jako silák na exhibicích a proslul i jako zábavný společník. Zpravodaj Sokolské župy severomoravské ze srpna 1934 líčil jeho návštěvu v Litovli: „Přijel k nám za obchodem, byl zástupcem humpolecké továrny na látky. Denně navštěvoval večer tělocvičnu a věnoval se výcviku závodníků. Jeho poznámky a vtipy zabraňovaly únavě. (...) Po skončení jednoho závodu řekl náčelníkovi: ‚Tak ti, bratře, jménem ústředního topení, gratuluji k úspěchu!‘“

Byl vždy veselý a společenský, dlouhé roky navštěvoval známou kavárnu Hlavovka na Vinohradech. Uměl jednat s lidmi, a proto se nejspíš živil jako obchodní cestující. Když si v padesáti letech přivodil první infarkt, po zotavení vyslyšel manželčino přání, aby se odstěhovali do jihočeských Horosedel u Mirovic. Po další srdeční příhodě odešel do invalidního důchodu, ale pobíral jen čtyři sta korun měsíčně, a proto požádal Státní výbor pro tělovýchovu a sport o podporu. Se žádostí neuspěl, neboť sokolové byli od roku 1948 na indexu a komunistická strana uznávala jen sovětskou fyskulturu. To, že je náš první olympijský vítěz nemocný a finančně strádá, nikoho nezajímalo. Nastoupil tedy u Československé pojišťovny, po vesnicích získával nové klienty, až dostal třetí, tentokrát poslední infarkt. Zemřel 11. července 1957 v Písku, nebylo mu ani devětapadesát let.

KAPITÁN FOTBALOVÝCH VICEMISTRŮ SVĚTA

FRANTIŠEK PLÁNIČKA

(2. ČERVNA 1904, PRAHA – 20. ČERVENCE 1996, PRAHA)

1927, MAGAZÍN BERLINER KICKER:

JE ZÁZRAČNÝ BRANKÁŘ, NEBO
BRANKÁŘSKÝ ZÁZRAK?

MISTROVSTVÍ SVĚTA 1938,
POSLEDNÍ ZÁPAS

UTKÁNÍ S BRAZÍLIÍ, KTERÉ SKONČILO 1:1,
DOHRÁL SE ZLOMENOU RUKOU...

SLÁVISTA TĚLEM
I DUŠÍ...

V 16 SEZONÁCH BYL
OSMKRÁT VÍTEZEM LIGY

MIMOŘÁDNÝ PŘÍKLAD KLUBOVÉ VĚRNOSTI

SK SLAVIA PRAHA

BILANCI SVÉ KARIÉRY

*Celkem jsem schrál 1613 zápasů, dostal
1267 gólů a měl průměr 0,77 gólů na zápas.
Za Československo jsem nastoupil
v 73 a za Slavii v 969 utkáních.
Z nichž bylo 11 derby se Spartou.
Kapitánem národního mužstva jsem
byl v 57 zápasech.*

NOSIL U SEBE NA KARTIČCE